

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.055 van 15 april 1996
in de zaak A. 65.988/X-5818.**

In zake : Aloïs WAUTERS,
wonende te OVERIJSE,
Viskensdelle 6

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van de gemeente ETTERBEEK,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat O. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 409.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 17 oktober 1995 namens Aloïs WAUTERS werd ingediend door zijn raadsman D. VANDENBULCKE, advocaat te Overijse, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van het Vast Bureau van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Etterbeek van 11 augustus 1995 waarbij de prestatiebeoordeling, door de evaluatiecommissie aan verzoeker toegekend, wordt bevestigd;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur A. VANDENDRIESSCHE, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 februari 1996, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 4 maart 1996;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. AERTS, die loco Advocaat D. VANDERBULCKE verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. RONSE, die loco Advocaat O. RONSE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Naar luid van het gemeentelijk reglement omtrent de evaluatie en de bevorderingen gebeuren de bevorderingen in het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Etterbeek, naar keuze, onder de personeelsleden die bij de beoordeling 37,5/50 voor het geheel en 7/10 per beoordelingscriterium hebben gekregen. Deze beoordeling ("evaluatiemelding van de beroepsprestaties") gebeurt in de regel om de twee jaar, op een "evaluatiekaart" met een bijlage "gunstige en ongunstige feiten en vaststellingen", opgemaakt door de hiërarchische meerdere en, na voorlegging aan de betrokkene, vastgesteld door de secretaris (artikel 22).

1.2. Op verzoekers "evaluatiekaart", opgemaakt op 3 april 1995, geeft zijn hiërarchisch hoofd (in casu de secretaris) volgend voorstel van beoordeling :

1. Administratieve, technische en beroepskennis :	9
2. Werkingsbegrip van de dienst, initiatief, organisatie en verantwoordelijkheidszin :	6
3. Aktiviteit, rendement, stiptheid :	7,5
4. Orde, methode, nauwkeurigheid, strengheid :	7,5
5. Zin voor de menselijke relaties, voordoen, opvoeding, gedrag :	7,5

Totaal :	37,5

Er wordt in het neergelegd dossier geen spoor gevonden van een bij de evaluatiekaart gevoegde bijlage "gunstige en ongunstige feiten en vaststellingen".

1.3. Verzoeker geeft op 7 april 1995 op het voorstel van zijn meerdere de volgende opmerking :

"Ik ben niet akkoord met uw evaluaties voor de nr. 2, 3, 4 en 5".

1.4. In haar uiteindelijke evaluatiebeslissing van 14 juni 1995 neemt de secretaris de cijfers uit het voorstel (die hij zelf had gegeven) zonder meer over.

1.5. Verzoeker gaat op 19 juni 1995 in beroep bij het evaluatiecomité, zoals voorzien door het gemeentelijk reglement. Hij drukt zijn verwondering uit over het feit dat "de evaluatiekaart onder de rubriek 'ongunstige feiten en vaststellingen' volledig blanco werd gelaten hetgeen erop wijst dat er omtrent mijn werk kennelijk geen enkele opmerking kan gemaakt worden". Hij stelt dat de evaluatie op vier van de vijf criteria zonder enig motief (en dus in strijd met de motiveringswet van 29 juli 1991) minder gunstig was en dat zij op het tweede criterium zelfs onvoldoende was, want beneden het

vastgestelde minimum van 7/10 en dat de secretaris het ook "niet nodig had geacht haar beslissing toe te lichten".

1.6. Aan verzoeker wordt op 27 juli 1995, zijnde de dag waarop het evaluatiecomité wordt bijeengeroepen, een geschreven "motivering van de quoteringen toegekend aan de heer A. WAUTERS" overgemaakt. Dit stuk is opge maakt door de O.C.M.W.-secretaris, maar niet gedateerd.

Uit deze motivering kan besloten worden dat de kwotering 6/10 het resultaat is van het criterium "initiatief en organisatie" ("verre van voldoende"), en vooral van het criterium "verantwoordelijkheidszin", waaromtrent de beoordeling teruggaat naar verzoekers afwezigheid (vakantieverlof) op 31 maart 1995, zijnde de dag waarop de steun werd uitbetaald en waarop van verzoeker verwacht werd dat hij de steunaanvragers zou opvangen. De secretaris interpreteert deze afwezigheid als een gebrek aan verantwoordelijkheidszin.

Deze motivering wordt vervolgens nog licht gewijzigd.

1.7. Verzoeker legt een uitgebreide verdedigingsnota aan het comité voor. Hij vraagt daarin zijn beoordelingscijfers voor de criteria 3 tot 5 op te trekken tot 8 à 9 en het cijfer voor het criterium 2 vast te stellen op minstens 7 à 7,5.

1.8. Op 4 augustus 1995 wordt verzoekers zaak in het evaluatiecomité besproken. Er wordt beslist de handhaving van de door de secretaris voorgestelde evaluatie aan het Vast Bureau voor te stellen.

1.9. Op 11 augustus 1995 neemt het Vast Bureau de thans bestreden beslissing. Er wordt bij geheime stemming éénparig beslist om de prestatiebeoordeling te behouden op grond van de door het evaluatiecomité vastgestelde motivering.

Deze beslissing wordt bij brief van 17 augustus 1995 aan verzoeker medegedeeld.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motiveringsverplichting, van de rechten van de verdediging en de beginselen van behoorlijk bestuur; dat hij ter zake stelt dat noch het voorstel van de hiërarchische meerdere van 3 april 1995, noch de beslissing van de secretaris van 14 juni 1995 "op enige wijze gemotiveerd" zijn, dat deze gebreken in de motivering "vanzelfsprekend" niet kunnen "gedekt worden door de tekst die pas op 27 juli 1995 aan verzoeker werd voorgelegd", dat de zaak toen reeds bij het evaluatiecomité aanhangig was gemaakt, dat deze tekst een motivering a posteriori is, dat door de niet-motivering van de beslissing van 3 april 1995 hem de mogelijkheid werd ontnomen om zich, op het ogenblik dat hij zich mocht verzetten tegen het voorstel tot evaluatie, te verweren tegen de toegekende evaluatie, hetgeen tevens een schending van de motiveringsplicht, van de rechten van de verdediging en van het beginsel van de fair-play is, dat uit de tekst "motivering van de quoteringen" van 27 juli 1995 blijkt dat de secretaris van oordeel is dat verzoeker verantwoordelijk is voor bepaalde tekortkomingen in de werking van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, zoals vastgesteld in de "EPS-studie", dat dit "doorslaggevend element" evenwel nadien uit het dossier werd geweerd om reden van de "confidentialiteit" van het EPS-verslag en daarmee de eerder aangegeven motivering werd gewijzigd, dat deze wijziging een schending van de rechten van verdediging betekent gezien de onmogelijkheid van verzoeker om zich ten aanzien van de studie te verdedigen en van de motiveringsverplichting, dat hij in zijn verweerschrift ten aanzien van het criterium "verantwoordelijkheidszin"

aangegeven had dat de lage kwotering uitsluitend het gevolg was van zijn houding inzake het door hem aangevraagde verlof, dat de secretaris het hem kwalijk nam dat door het aanvragen van verlof op 31 maart 1995 er moeilijkheden waren ontstaan ten aanzien van de uitbetaling van steun, dat het evaluatiecomité tot het besluit is gekomen dat de postmandaten inderdaad tijdig zijn toegekomen, waarmee het impliciet aanvaardt dat de afwezigheid van verzoeker op 31 maart geen enkele invloed heeft gehad op de goede werking van de dienst, dat, in weerwil van dit besluit, de negatieve evaluatie toch behouden wordt op grond van een nieuwe motivering, dat het bestuur de motieven heeft "aangevuld", hetgeen een schending van de rechten van verdediging uitmaakt omdat hij die motieven pas heeft gekend nadat definitief over zijn lot was beslist, dat de aanvulling van de motieven zonder contradictoir debat ook nog op andere aspecten van de beoordeling aangewend is;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de bestreden beslissing van 11 augustus 1995 verwijst naar het gemotiveerde proces-verbaal van het evaluatiecomité van 4 augustus 1995, welke motieven zij dus overneemt, dat verzoekers argumentering inzake de schending van zijn rechten van verdediging en van de beginselen van behoorlijk bestuur "tegenstrijdig is aan de feitelijke gegevens van het dossier", dat uit de "menigvuldige argumenten" die verzoeker heeft aangebracht en de "procedurale tussenkomsten van verzoeker en zijn advocaten" blijkt dat "niets onverlet werd gelaten om het evaluatiecomité tot een gunstige appreciatie van verzoekers beroepsprestaties en beroepsbekwaamheden te brengen", dat het weren van het "EPS-verslag" uit de argumentatie van het evaluatiecomité dit comité slechts tot eer strekt, dat, ware het bewuste document wel in aanmerking genomen, verzoeker zeker een argument had geput uit het vertrouwelijk karakter van het document, dat de beoordeling van verzoekers afwezigheid op

31 maart 1995 en de vaststelling dat die afwezigheid geen nadelige gevolgen heeft gehad op de beoordeling, een feitelijke beoordeling is die voor de Raad van State niet kan bekritiseerd worden, dat de gelaakte "aanvulling van de motieven" op andere punten van de beoordeling geen grief betreft, maar alleen maar een kritiek op feitelijke gegevens, en niet moet weerlegd worden;

2.1.3.1. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de O.C.M.W.-secretaris, nadat zij op 3 april 1995 ter zake reeds een voorstel daartoe had geformuleerd, op 14 juni 1995 over verzoeker de uiteindelijke evaluatiebeslissing heeft genomen, dat noch deze beslissing, noch dit voorstel enige rechtvaardiging voor de gegeven kwoteringen bevat, dat de "bijlage" bij de evaluatiekaart, voorgeschreven door het gemeentelijk reglement, in casu niet blijkt te zijn opgesteld, dat de door het Vast Bureau genomen beslissing voor gevolg heeft dat verzoeker niet meer voldoet aan de bevorderingsvoorwaarden voor een hogere betrekking, aangezien het personeelsstatuut (artikel 22) een kwotering van 7/10 per beoordelingsonderdeel vereist, en verzoeker voor het criterium "werkingsbegrip van de dienst, initiatief, organisatie en verantwoordelijkheidszin" het cijfer 6 behoudt;

2.1.3.2. Overwegende dat de evaluatie van de personeelsleden van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Etterbeek, krachtens het personeelsstatuut, moet geschieden aan de hand van een "evaluatiekaart" en een daarmee verbonden bijlage "gunstige en ongunstige vermeldingen"; dat deze "bijlage" ertoe strekt de toegekende evaluatiecijfers te verantwoorden; dat indien de ambtenaar nuttig wil opkomen tegen de hem toegekende kwotering, hij ten minste moet weten waarom een bepaald cijfer hem werd toegekend, in casu dat hij kennis moet hebben van de voormelde bijlage "gunstige en ongunstige vermeldingen"; dat, zoals sub 2.1.3.1. gesteld, uit het

administratief dossier niet blijkt dat deze bijlage bestaat, laat staan dat zij aan verzoeker werd overgemaakt; dat trouwens de O.C.M.W.-secretaris toegeeft dat de bijlage nooit werd opgesteld, aangezien zij in haar "motivering" van 27 juli 1995 stelt :

"Als besluit (van haar oordeel over het criterium 'verantwoordelijkheidszin') kon ik dus niet meer dan 6/10 geven. Ik had het nochtans schriftelijk moeten uitleggen";

dat derhalve de beslissing van de secretaris van 14 juni 1995 die werd genomen zonder dat de verplichte "bijlage" werd opgemaakt, gebrekkig gemotiveerd is en verzoekers rechten van de verdediging schendt, aangezien hij er zich niet nuttig kan tegen verweren;

2.1.3.3. Overwegende dat verzoeker weliswaar de evaluatiebeslissing in beroep heeft bestreden en zich uitvoerig heeft kunnen verdedigen tegen de hem, weliswaar pas op 27 juli 1995 betekende en door de secretaris opgestelde maar niet gedateerde, "motivering van de quoteringen toegekend aan de heer A. WAUTERS"; dat verzoekers rechten door het optreden van de O.C.M.W.-secretaris in de eerste fase echter dermate zijn geschonden, dat de procedure in beroep voor het evaluatiecomité dit niet vermag goed te maken; dat het immers helemaal niet vaststaat dat verzoekers zaak, behandeld met eerbiediging van zijn rechten, zijnde de aanwezigheid van een motivering van het oorspronkelijk beoordelingsvoorstel, respect voor zijn rechten van verdediging en een motivering van de eindbeslissing van de secretaris, voor het evaluatiecomité eenzelfde afloop zou hebben gekend als zij thans heeft gekend; dat verzoekers middel klaarblijkelijk gegrond is;

2.2. Overwegende dat de andere middelen, in de veronderstelling dat zij ontvankelijk en gegrond zijn, niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden; dat er derhalve geen grond is om ze te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van het Vast Bureau van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Etterbeek van 11 augustus 1995 waarbij de prestatiebeoordeling, door de evaluatiecommissie aan Aloïs WAUTERS toegekend, wordt bevestigd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien april 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staastraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

G. BAETEMAN.